

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ



Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δραχμάς 4. Η αδιαίρετος υπερημερής των παρά των Υποπρυκτηρίων απαγορεύεται.

Πολλοί αναγνώστες μας μ'ας γράφουν ότι επιθυμούν να 'Η υπό των αναγνωστών μας αποσπασμένη συνεργασία και μη συνοδευμένη υπό δικαίωματος κρίσεως εκ δραχμών πέντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται όπ' όθιν.

προηβιβούν τας έκδόσεις μας και να έγγραφούν συνοδρηται των περιδικών μας, αλλά δυσκολότατα εις την έκδοσιν επιτυχών. Για να τους δυσκολύνουμε σχετικώς, τους πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα τό αντίμον των συνοδρών, φύλλων, βιβλίων, 'Ημερολογίων κλπ. εις γραμματόσημα ή κινητά χαρτόσημα, ομοιοτήτος τιμής.

Φ ρ α ν τ ζ ε σ κ α ν. Ένταύθα.—Μ'ας γράφετε στην έπιστολήν σας :

«Αξιότιμε Κε Διευθυντά, Έν πρώτοις ώς τακτικός και έγώ αναγνώστης του αξιοθιανόμαστου περιοδικού όμωδν Μπουκέτου τό όποιον εκδίδετε (λόγω του περιεχομένου του), λαμβάνω και ένώ την τιμήν όποιαι και πολλοί αναγνώσται σας να αποστείλα ύμιν προς δημοσιεύσιν τό κάτωθεν αναγραφόμενον ποιηματάκι υπό τόν τίτλον «Τά κλήν της». Προς τόυτοίς σ'ας παρακαλώ όπως κρίνεταί τουτό επιεικώς διότι ό συντάξας τουτό τυγχάνει μόλις δεκαπενταέτης και ίνα ούτος μη απαγορευθή εκ του πρώτου του διαβήματος (παρ' όλο όπου τόν συνεβούλευσα ότι πάσα όρχή είνε δύσκολος). Δοιπόν θερμώς παρακαλώ ύμ'ας όπως δημοσιεύεταί τουτό εις άμφοτέρα τό ύφ' ύμωδν εκδιδόμενα περιοδικά.»

Δυστυχώς, φίλε κύριε, τό ποιήμα σας δέν είνε έπιτυχές. Δέν είνε παρά άποτυχημένον πρωτόλειον. Στοιχηγία κακή, ομοιοκαταληξής κάκιστης, όλα κακά και λανθασμένα. Και ίδού ή απόδειξις :

Τ Α Κ Α Λ Η Τ Η Σ

«Έχεις δυό μάτια ίαμπερά όλο ζωή και νεύατα π' όλους μαγεύουν και μεθούν σάν τ' ούρανό τό άστρα. Έχεις δυό χείλη κόκκινα πού στάζουν όλο μέλι όταν μιλάς άγάπη μου όλους τους σαργνεύεις Δυό μαγουλάκια ρόδινα π' όταν γελάς μόλιουε σάν να ζητάν άγάπη μου χείλη να τό φιλούνε. Έχεις δοντάκια όλόλευκα σάν τό μ ραγιτάκι εκτός έμ'ε άγάπη μου τό λαχαρούνε και ' άλλοι.

Και τό σγουρά μαλ'ακια σου πού είνε σάν τό μετάξι στολιζουνε άγάπη μου τ' ώραίό σου προσωπάκι. Και με τ' ώραίό σ'αμα σου δλάνθαστο λουλούδι μόνον εκ'ε άγάπησ για' είσαι σ' άγγελοΰδι. Έλσαι άγγελος πούλι' μου με τό σ'αμα τό χυτί τό χελιάκια σου τό δυό σάν γενθ'ω θά τρελλαθ'ω. Από τό φύλλα της καρδιάς τή φλόγα τή μεγάλη εκάθησ'α κι' έγραφα τ' άγγελικά της κάλη.

Θ ε ό δ ω ρ ο ν.—Και σ'ε σ'ας, φίλε κύριε, θά είχαμε να πούμε τό ίδιο. Στοιχητή να γράφετε στίχους. Ίδου π. χ. και τό δεύτερον ποιήμα σας :

ΣΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ

Του νίκρασαν την καρδιά Μαύ ό με την ψυχή του. Και μένει για παρηγοριά Μόνη ή στερήν πενή του.

Με λόγια όλοι τον κτυπούν τό δούσιχό του πτώμα Μ' αυτόν πειά, δέν τον ποενύν Και μένει νεκρός αιώνα.

Κι' άναίσθητος κι' άν διαβαίνει Στην διάβα, κι' άν τον σταματούν Είναι νεκρός και όλο σωπαίνει Σιά άψυχα, λόγια πού κτυπούν.

Ένας νεκρός νοιώθει και πνίγει Τά λόγια όλων τα σκληρά Και φάσμα τους θε να γίνει Σ' αυτούς πού μίλησαν μ' άπονιά.

Κ'ι τώρα θέλετε την γνώμη μας ; Να πάρετε να γράφετε στίχους. Άφήστε τους γι' άργότερα, άφού μάλιστα ελθετε τόσο νέος. Κ'ι έν τω μεταξύ διαβάετε, διαβάετε. Θά κερδίσετε πολλά από τό διάβασμα είτε άπορασίσετε να γράφετε στίχους ; μίαν ήμέραν είτε όχι.

Μ ι χ. Παπαθανάση ν, Ρόδου.— Τό διήγημά σας θέλει ε'ε άλαφρό διάφθασμα. Λοιφθήστε τό προσεκτικά, γράψτε τό από την μιά μεριά του χαρτιού και ξαναπειλίτε το. Δέν σ'ας τό κρύβουμε. Άντιθέτως σ'ας τό λέμε ειλικρινώς και μ' ευχαρίστησι ότι γράφετε καλά. Ίγιαία άφήγησις, ώραιες πρωτότυπες εικόνες, πολύ καλά δοσμένες. Θά γράφετε πολύ καλά μιά μερά. Διαβάετε κι' έχετε έμπιστοσύνη στό ταλέντο σας.

Α. Ο. Ν. Σκόπελον.— Και τό δικό σας ποιήμα —είδες τό ένα καλό περίμενε και τό άλλο», λέει ή παροιμία — άρκετά καλό. Και θά δημοσιευθή εις την οικείαν στήλην.

Σ. Π α ξ ι ν ό ν. Βαλτιμόρην.— Ό ; και εις τό προηγούμενον φύλλον σ'ας έγγραψαμε οί στίχοι σας δέν είνε και τόσοον έπιτυχεύς. Πολύ κοινοί. Ίδου και τό άλλο ποιήμα σας :

ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΕΥΤΥΧΙΑ

Τι ευτυχία τι χαρά όταν θ' άνταμωθούμε, μετά από τόσο χωρισμό να σφιχταγκαλιαστούμε. Να πούμε με πόθο τρυφερό όλα τα βόσανα μας, αυτά που επεράσαμε σ'έν τότε μοναξιά μας. Να θυμηθούμε τα παλιά τα μεγεμένα βράδια, πού όρκους ανταλλάξαμε στην νύχτας τά σκοτάδια. Να θυμηθούμε τα φίλια πού δίναμε ένα, ένα, κι' είχαμε μόνους μάργουρα ; τόσ'α τα μαγευμένα. Νάνε άλήθεια άραγε πώς θε ν' άνταμωθούμε, ή όνειρα άπατηλά για να μ'ας ξεγελούνε ; Τέλος άς περιμένουμε και ό Θεός τό ξηρεί, άν θ' άνταμώσουμε τα δυό κι' άν θά γινόουμε ταίρι.

Διαβάστε στίχους του Πολέμη επί του παρόντος. Κι' άργότερα, όταν μπητε στό πνεύμα της ποιήσεως κάποις, σ'ας συνιστώμεν άλλους έλληνας ποιητό ;

Σ. Γ ε ρ μ ε ν ή ν, Κεραλληνίαν.— Για τίς πληροφορίες πού ζητάτε, μπορείτε ν' απευθυνθήτε στην έφημερίδα «Πρωία», ή όποία έχει ειδικήν ύπηρεσίαν για τέτοια ζητήματα.

Σ. Χ. Τηγάιν.—Όχι, κάθε έ'ο άπ' αυτά πού εκδόσαμε ως τώρα άποτελεί έναν ξεχωριστό τίμο. Μόνον αί «Περιπέτεια του Άρθούρου Πύρ» είνε σ'ε δυό τόμοις.

Κ. Κ α λ λ ι φ α τ ι δ η ν.—Τό ποιήμα σας όχι έπιτυχές. Πολλοί από τού ; στίχους τουλ'ανθασμένοι μετωκό ;

Ν ι κ ο ν 'Ο ρ φ α τ ι δ η ν, Βουκουρέστι.—Στήν Ρουμανίαν δυστυχώς δέν ύπάρχει ύποπρυκτηριον έφημερίδων διά να παραλάβετε

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΗΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ ΓΡΑΦΕΙΑ : 'Οδός ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντής : ΚΑΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Όροι συνδρομών «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έσωτερικού δι' έν έτος Δρχ. 200 Π 'Έξωτερικού Δολλάρια 6 'Εξέμηιος > 100 Π 'Αμερικής > 7

Και δι' όλην την Άρκικήν και Βελγικήν Κογκό έτησια συνδρομή σελίνα 30 Αί έπιστολά και τά χρηματικά έμβόματα δέον ν' απευθύνονται προς τόν Ιδιοκτήτην του «Μπουκέτου» κ. ΚΑΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7

Τμή έκάστου φύλλου Δρχ. 4

Γενικός αντιπρόσωπος του «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έν Άμερική, διά την έγγραφήν συνδρομητήδων και διά την κατά φύλλον πώλησιν ή Έταιρεία New York News Agency General P.O.Box 497 New York City, έκπροσωπούμενη παρά του κ. Κ. Καλφοπούλου

τά βιβλία μας. Στείλετε μας τό δελτία με τό αντίτιμόν τους προσθέτοντες και τά έξοδα της άποστολής και θά φροντίσουμε να σ'ας τ' άποστείλουμε έμεις. Σ. Μ α ν ο ν λ ι δ η ν, Πειραιά.—Τό διήγημά σας δέν έδημοσιεύθη, διότι δέν εκρίθη καλό. Π. Β α λ ι δ η ν, Κύπρον.— Όχι, ούτε τά ποιήματα σας, ούτε τά πεζογραφήματα σας είνε καλά. Θυμίζου ποιητής της παλίας ρομαντικής έποχής με την καθαρεύουσα τους. Σήμερα ή γλώσσα της ποιήσεως είνε ή δημοτική. Ναι ό «Κόμης Λαγκούλας» τόν όποιον είδατε στον κινηματογράφο με πρωταγωνιστή τόν Βόδιμα Καρλάφ είνε ό «Κατετάν Βουκόλακας» πού έχουμε εκδόσει σ'ε βιβλία.